

OP DOORTOCHT

Vurig veranderen

In de periode tussen Pasen en Pinksteren is de centrale vraag hoe wij de verrijzenis van Jezus Christus mogen interpreteren. En dat is een lastig onderwerp. Net zo lastig als voor de leerlingen die Jezus zelf nog hadden meegemaakt. Niet voor niets lazzen we na Pasen vooral over hun worsteling om het verdwijnen van Jezus een plek te geven. Hun hele leven stond op z'n kop. Maar gaandeweg, dankzij de verschijningen van Jezus, Zijn uitleg en hun eigen onderling spreken daarover krijgt het richting. Tot de Geest met Pinksteren het laatste zetje geeft. Ze zijn eruit: Jezus leeft! En dat mag klinken tot aan de uiteinden der aarde.

Dit soort processen is herkenbaar. Door een ingrijpende gebeurtenis staat jouw leven op z'n kop. Hoe vind je weer een uitweg? Met veel twijfel en onzekerheid, na een periode van zoeken en proberen, wordt een situatie gevonden waarin of waarmee je opnieuw vrede kunt vinden. En dan de verzuchting over die nieuwe situatie: houden zo!

Hoe mensen omgaan met ingrijpende gebeurtenissen en daardoor veran-

...hun onderling spreken daarover...

deren is onderzocht en beschreven. Een bekend model dat dit beschrijft is dat van Kurt Lewin, een Duits-Amerikaans psycholoog. Hij beschrijft dat je door een ingrijpende gebeurtenis onrustig en onzeker bent, op zoek gaat en in bent voor veranderingen. Dat leidt uiteindelijk tot een nieuwe stabiele situatie. Doordat de werking in mensen zo onderzocht en beschreven is, kun je het ook actief gaan inzetten. Dat gebeurt vaak bij veranderingsprocessen. Op grond van Kurt Lewin wordt dit aangeduid met: 'unfreeze – change – refreeze'. In Nederlands: ontdooien – veranderen – verankeren. Als een bedrijf bijvoorbeeld van koers wil veranderen, dan

kun je beginnen door eerst de nodige onrust onder de medewerkers te creëren, daarna de veranderingen introduceren en vervolgens uitkomen bij de gewenste situatie. Een niet erg positief voorbeeld, maar zo werkt het in essentie wel.

Franciscus kwam zo ook in zijn bestaan als bedelmonnik terecht. Hij voelde onvrede met de manier waarop hij leefde. In die periode van onzekerheid zijn er verschillende gebeurtenissen die richting geven: dromen, de melaatse, het kruis van San Damiano en bijbelteksten. En dan kan hij uiteindelijk uitschreeuwen: “dit is het, zo gaan we het doen!” We, want intussen waren er al een paar zoekers bij hem aangesloten.

Zijn wij ook van die zoekers? Het lijden en sterven van Jezus zal niet meer die impact hebben die het destijds bij zijn leerlingen had, want wij weten intussen van Zijn verrijzen. En toch mag Jezus’ verrijzenis ons steeds weer prikkelen om ons leven daarop te richten, te veranderen, want de betekenis is onverminderd groot. En nog steeds veranderen mensen als gevolg van het doordringen van die betekenis, soms langzaam, soms ineens. Het leven

ombuigen, soms omgooien en een nieuwe koers varen. Net als Franciscus. Of Clara.

Nu is een mens niet snel geneigd tot verandering. Het onbekende maakt onzeker en dat gaat tegen zijn of haar natuur in. Een hele drempel dus om over te gaan. De verhalen die ons bekend zijn van de leerlingen van Jezus, van Franciscus, Clara en vele anderen, reiken ons weliswaar aan dat veranderen een moeizaam proces kan zijn, maar dat het wel het doel zal bereiken. Als je hoop hebt en houdt op dat wat jou als beslissing opeens invalt (“dit is het, zo ga ik het doen”), dan kun je veel veranderingen aan.

Hoe groot is de verandering als je professie af durft te leggen op de Regel? Hoe radicaal is de stap om als OFS’er in het klooster in Den Bosch te gaan meeleven? Zomaar een paar voorbeelden uit onze tijd. Wel tekens van een Boodschap die ons nog steeds wat te zeggen heeft. Moge de Geest ook jou in deze Pinkstertijd blijven aanvuren.

Vrede en alle goeds.

Theo Reuling ofs